

CONCERT VINENT
Dimecres, dia 29 d'abril de 1925
FESTIVAL SCHOENBERG

Amb la cooperació dels eminents artistes
MARYA FREUND, *cantatriu*
FRITZ ROTHSCHILD, *violl*; RUDOLF KOLISCH, *violí*; MARCELL DICK, *viola*
JOACHIM STUTSCHEWSKY, *violoncel*; VIKTOR POLLATSCHEK, *clarinet*
FRANZ WANGLER, *flauta*, i FRIEDRICK WÜHRER, *piano*

PROGRAMA

I

Simfonia de cambra
piano, dos violins, viola, violoncel, clarinet i flauta
Director, Arnold SCHOENBERG
Primera audició

II

Verlassen
Traumleben
Am Wegrund
Lied der Waldtaube
cant i piano
Primera audició

III

PIERROT LUNAIRE

I	II	III
I Ubriaguesa llunar	VIII La nit	XV Enyorança de la pàtria
II Colombina	IX Pregària a Pierrot	XVI Baixesa
III El Dandy	X Robatori	XVII Parodia
IV Una rentadora pàl·lida	XI Missa roja	XVIII La taca llunar
V Vals de Chopin	XII Cant de la forca	XIX Serenada
VI Madona	XIII Decapitació	XX Retorn
VII La lluna malalta	XIV La creu	XXI Oh, flaira vella

una veu, piano, violí, viola, violoncel,
flauta, piccolo, clarinet i clarinet baix

Director, Arnold SCHOENBERG

Primera audició

Exclusivament per als socis

Piano STEINWAY de la casa IZABAL

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
DE BARCELONA

CURS DOTZÈ : 1924-25
CONCERT VUITÈ

MARYA FREUND, *CANTATRIU*; RU-
DOLF KOLISCH, *VIOLÍ*; FRITZ ROTHS-
CHILD, *VIOLÍ*; MARCELL DICK, *VIOLA*
JOACHIM STUTSCHEWSKY, *VIOLON-*
CEL; VIKTOR POLLATSCHEK, *CLA-*
RINET; FRANZ WANGLER, *FLAUTA*
FRIEDRICK WÜHRER, *PIANO*

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA, DIUMENGE, DIA 26 DE
ABRIL DE 1925, A TRES QUARTS DE DEU DEL VESPRE

PROGRAMA

I

BEETHOVEN Serenada en *re major*, op. 25
Entrata. Allegro
Andante con variazioni
Allegro scherzando e vivace
flauta, violí i viola

SCHUBERT Soirées de Viena
piano

II

SCHUBERT { Lied der Mignon
Gretchen am Spinnrad

MAHLER { Urlicht
Das irdische Leben
Wer hab das liedlein erdacht?
cant i piano

III

MOZART Quintet en *la major* n.º 581 Kochel
Allegro
Larghetto
Menuetto
Allegretto con variazioni
clarinet, dos violins, viola i violoncel

STRAUSS (Johann) . Walzer
(instrumentació d'Arnold Schoenberg)
piano, violí, violoncel, clarinet i flauta

Piano STEINWAY de la casa IZABAL

Exclusivament per als socis

FESTIVAL SCHOENBERG

sota la direcció del propi il·lustre compositor

ARNOLD SCHOENBERG

DIMECRES, 29 D'ABRIL DE 1925

El programa, detallat en la plana següent, s'ofereix suggestiu i interessant per a tots aquells qui desitgen estar informats de les grans evolucions que la música va fent en els nostres temps, mercès a l'audàcia, al talent i a la inquietud d'uns homes que, vulgues o no, cal reconèixer genials. Encara que totes les obres inserides en el programa seran donades a Barcelona en

PRIMERA AUDICIÓ,

bastaria l'anunci del famós

PIERROT LUNAIRE

per a col·locar aquest concert entre els més importants que s'han donat a Barcelona en el present curs, tant més quan l'execució serà dirigida personalment pel seu il·lustre autor, vingut des de Viena amb l'exclusiu objecte de dirigir aquesta sessió, que la Associació de Música da Camera està molt joiosa d'oferir a l'interès dels senyors socis, malgrat i saber que suscitarà comentaris molt diversos i no pas certament la majoria en sentit admiratiu.

26 d'abril de 1925

T E X T

DE LES CANÇONS D'AQUEST PROGRAMA
I LLUR TRADUCCIÓ APLICADA
A LA MÚSICA

per JOAQUIM PENA

Lied der Mignon

Cançó de Mignon

(de «Wilhelm Meister»)

GEËTHE - SCHUBERT

Nur wer die Sehnsucht kennt,
weiss was ich leide!
Allein und abgetrennt
von aller Freude,
seh ich ans Firmament
nach jener Seite;
ach, der mich liebt und kennt
ist in der weite!

Es schwindelt mir, es brennt
mein Eingeweide!
Nur wer die Sehnsucht kennt,
weiss was ich leide!

Sols qui'l daler coneix,
sap ma gran pena!
Ma vida aci's marceix,
d'angoixa plena;
no gens l'esguard frueix,
lla on s'amena.
Ail qui per mi's daleix,
ben lluny alena.

Me roda'l cap, pateix,
que un foc m'omplena.
Sols qui'l daler coneix,
sap ma gran pena!

Wer hat das
Liedlein erdacht?

(Del rondallaire popular «El corn meravellós de l'infant»)

MAHLER

Dort oben am Berg in dem hohen Haus,
da gucket ein fein's lieb's Madel heraus.
Es ist nicht dort daheim!
Es ist des Wirts sein Töchterlein!
Es wohnt auf grüner Heide.

Mein, Herzle ist wund
Komm, Schätzle, mach's g'sund!
Dein' schwarzbraune Auglein,
die hab'en mich verwund't!
Dein rosiger Mund
macht Herzen gesund.
Macht Jugend verständig,
macht Tote lebendig,
macht Kranke gesund, ja, gesund!

Wer hat denn das schön schöne Liedlein erdacht?
Es haben's drei Gans' ubers Wasser gebracht.
Zwei graue und eine weisse.
Und wer das Liedlein nicht singen kann,
dem wollen sie es pfeifen! Ja!

Qui ha inventat
aquesta Cançoneta?

Lla dalt aquell munt, en la gran maisó,
la noia a l'aguait és al finestró.
No és pas a casa seva!
De l'hostaler la filla és
i habita la verda selva.

Ferit és mon cor!
Guareix-lo, oh tresor!
Tos ulls, moreneta,
me'l varen ferir!
Ta boca roseta
deu-me'l guarir.
Als joves tu inspira,
als morts dóna vida,
tot mal deus guarir.

Qui aquesta cançó tan bonica ha inventat?
Tres oques per l'aigua un jorn l'han portat.
De grises n'hi havia dues i l'altra blanca.
I qui eixa cançó no pogués cantà,
que provi de xiular-la! Oidà!

Grätchen am Spinnrade

(De «Faust»)

Goethe - Schubert

Meine Ruh' ist hin,
mein Herz ist schwer;
ich finde sie nimmer
und nimmermehr.

Wo ich ihn nicht hab'
ist mir das Grab;
die ganze Welt
ist mir vergällt.
Mein armer Kopf
ist mir verrückt,
mein armer Sinn
ist mir zerstückt.
Meine Ruh' ist hin,
mein Herz ist schwer;
ich finde sie nimmer
und nimmermehr.

Nach ihm nur schau'
ich zum Fenster hinaus,
nach ihm nur geh'
ich aus dem Haus.
Sein hoher Gang,
sein' edle Gestalt
seines Mundes Lächeln,
seiner Augen Gewalt,
und seiner Rede
Zauberfluss,
sein Händedruck,
und ach, sein Kuss!
Meine Ruh' ist hin,
mein Herz ist schwer;
ich finde sie nimmer
und nimmermehr.

Mein Busen drängt
sich nach ihm hin.
Ach, dürft' ich fassen
und halten ihn!
unh küssen ihn,
so wie ich wollt',
an seinen Küssen
vergehen sollt'!

Meine Ruh' ist hin,
mein Herz ist schwer!

Margarideta filant

Mon repòs perdí,
mon cor és trist;
el bé qui'm somreia,
mai més no he vist!

Quan no'l tinc prop meu,
mon dol és greu,
i els goigs del món
per'mi res són.
Mon pobre cap
torbat és ja,
mon pobre seny
no sap què's fa.
Mon repòs perdí,
mon cor és trist;
el bé qui'm somreia,
mai més no he vist!

Sols cerco an ell
del meu finestràl,
sols deix' ma llar
quan vull trobà'l.
Té un bell posat,
un aire gallard,
un somriure tendre,
un magnífic esguard;
sa parla és dolça
com cap més,
son gest m'atrau,
i ai, son bes!...
Mon repòs perdí,
mon cor és trist;
el bé qui'm somreia,
mai més no he vist!

Mon feble cor
fuig rera seu;
pogués tot-hora
tenir-lo meu,
besar-lo amb foc
tant com volgués,
i un jorn besant-lo
la mort trobés!

Mon repòs perdí,
mon cor és trist!

Urlicht

(Del rondallaire popular «El corn meravellós de l'infant»)
Cant de contralt de la II Simfonia

Mahler

O, Roeschen rot!
Der Mensch ist in groesster Not!
Der Mensch ist in groesster pein!
Je lieber möcht ichim Himmel Sein!

Da kam ich auf einen breiten weg.
Da kam ein Engelein, und wollt' mich abweisen!
Ach nein, ich liess mich nicht abweisen!
Ich bin von Gott und will wieder zu Gott!

Der liebe Gott, wird mir ein Lichtchen geben,
Wird leuchten mir bis an das ewig Selig Leben!

Oh roja flor!
Rep l'hom la més gran dissort!
Rep l'hom el més gran torment!
Plauria'm més anà al cel rabent!

Jo anava per un extens camí;
Illa un angelet me surt i vol rebutjar-me.
Ah, no! Jo no deix rebutjar-me!
Jo vinc de Déu i tornar vull a Déu!

Oh Déu amat, ta llum me sigui dada,
ta llum me dugui a la vida benaurada!

Das irdische Leben

Cançó popular del cicle de rondalles
«Des Knabenwunderhorn» (El corn meravellós de l'infant)

Mahler

Mutter, ach Mutter! es hungert mich.
gib mir Brot, sonst sterbe ich.

Warte nur mein liebes Kind,
Morgen wollen wir ernten geschwind.

Und als das Korn geerntet war,
rief das Kind noch immerdar:
Mutter, ach Mutter! es hungert mich,
gib mir Brot, sonst sterbe ich.

Warte nur, mein liebes Kind!
Morgen wollen wir dreschen geschwind.

Und als das Korn gedroschen war,
rief das Kind noch immerdar:
Mutter, ach Mutter! es hungert mich,
gib mir Brot, sonst sterbe ich.

Warte nur, mein liebes Kind!
Morgen wollen wir backen geschwind.

Und als das Brot gebacken war,
lag das Kind auf der Totenbahr'.

— Mare, mareta, tinc fam, de bó!
Dóna'm pa, que'm mor sinó!

— Espera un xic, fillet amat,
que demà segarem aviat. —

Quan fou el grà segat, collit,
feu el nin encara eix crit:
— Mare, mareta, tinc fam, de bó!
Dóna'm pa, que'm mor sinó!

— Espera un xic, fillet amat,
que demà batrem ben aviat. —

Quan fou el grà batut, partit,
feu el nin encara eix crit:
— Mare, mareta, tinc fam, de bó!
Dóna'm pa, que'm mor sinó!

— Espera un xic, fillet amat,
que demà pastarem aviat. —

Quan fou el pa pastat i cuit,
ja'l ninet geia mort al llit!